

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพสังคมกับวรรณกรรมนักเขียนสตรีของไทยและของจีน : การศึกษาเปรียบเทียบตัวตนผู้หญิงที่ดิ้นรนเพื่อแสวงหาความรักในช่วงรอยต่อเมื่อสังคมเดิมกำลังเข้าสู่สังคมใหม่ในนวนิยายและเรื่องสั้นของสุวรรณีสุคนธาและจาง ไอลีน

ผู้เขียน

นางสาวช่าง หญิงหญิง

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภูมิภาคศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ. ดร. นางเยาว์ เนาวรัตน์ ประธานกรรมการ
รศ. ดร. บุษพา อนันต์สุชาติกุล กรรมการ
ผศ. ศรวณีย์ สุขุมวาท กรรมการ

บทคัดย่อ

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพสังคมกับวรรณกรรมนักเขียนสตรีของไทยและของจีน : การศึกษาเปรียบเทียบตัวตนผู้หญิงที่ดิ้นรนเพื่อแสวงหาความรักในช่วงรอยต่อเมื่อสังคมเดิมกำลังเข้าสู่สังคมใหม่ในนวนิยายและเรื่องสั้นของสุวรรณีสุคนธาและจาง ไอลีน มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ

1) เพื่อศึกษาอิทธิพลของสภาพการเมืองการปกครองและวัฒนธรรมในช่วงรอยต่อเมื่อสังคมเดิมกำลังเข้าสู่สังคมใหม่ที่มีต่อบทบาทที่เปลี่ยนแปลงของผู้หญิงไทยและจีน 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการตัวตนผู้หญิงไทยและจีน โดยผ่านมุมมองด้านความรักของวรรณกรรมนักเขียนสตรี การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเอกสารและการศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรม และเสนอผลการศึกษาดังด้วยวิธีแบบพรรณนาวิเคราะห์

ในประวัติศาสตร์ของไทยและจีน นักเขียนที่เป็นสตรีมีจำนวนน้อยมาก จนประวัติวรรณคดีเป็นประวัติของผู้ชาย ภาพผู้หญิงที่อยู่ในวรรณกรรมมาโดยตลอดเป็นอุดมคติของผู้ชายที่อยู่ในสังคมปิตาธิปไตย แต่ไม่ใช่ภาพผู้หญิงที่เป็นจริง เมื่อสังคมไทยและสังคมจีนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยในต้นศตวรรษที่ 20 วรรณกรรมนักเขียนสตรีจึงได้พัฒนาขึ้นมาในทั้งสองประเทศ ภาพผู้หญิงที่อยู่ในงานของนักเขียนสตรีเริ่มปรากฏลักษณะที่

แตกต่างจากภาพผู้หญิงสมัยก่อน โดยเฉพาะในพื้นที่ความรักระหว่างชายหญิง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้หญิงไทยและจีนถูกระบบปีศาจไปโดยกดขี่มาตั้งแต่อดีต ผู้หญิงสมัยใหม่ที่อยู่ในช่วงรอยต่อนี้เริ่มดิ้นรนต่อสู้กับชนบประเพณีดั้งเดิมเพื่อได้รับการยอมรับในฐานะปัจเจก ในนวนิยายของสุวรรณภูมิสุคนธา และเรื่องสั้นของจาง ไอลิน ได้ปรากฏภาพผู้หญิงเหล่านี้อย่างชัดเจน

ผลการศึกษาได้พบว่า ในช่วงทศวรรษที่ 1960 ของไทย การพัฒนาของการศึกษาและการขยายตัวของการผลิต ทำให้ผู้หญิงไทยมีโอกาสเข้าทำงานในพื้นที่สาธารณะมากขึ้น ความเป็นตัวของตัวเองในด้านเศรษฐกิจ ทำให้ผู้หญิงมีบทบาทที่เปลี่ยนแปลงในพื้นที่ครอบครัว และมีความต้องการทางจิตใจที่เรียกร้องความเสมอภาคระหว่างชายหญิง แนวคิดเสรีนิยมได้สร้างบรรยากาศใหม่ให้สังคมไทย และอำนวยความสะดวกแวดล้อมที่รองรับการต่อสู้ของผู้หญิงไทยสมัยใหม่ในระดับปัจเจก แต่ระบบปีศาจไปโดยยังคงครอบงำสมองของคนไทยโดยส่วนใหญ่ จึงทำให้ผู้หญิงไทยที่ปฏิบัติความคิดที่ก้าวหน้าในชีวิตความเป็นจริงต้องถูกสังคมกดขี่ ส่วนในช่วงทศวรรษที่ 1940 ตอนต้นของจีน สงครามภายในและภายนอกประเทศ ทำให้สังคมจีนที่เพิ่งเข้าสู่ยุคใหม่พัฒนาอย่างล่าช้า ในขณะที่ความอภัยศอดสูที่ถูกล่าช้าเข้ามารุกรานตั้งแต่สงครามฝิ่น ทำให้ชาวจีนต้องการถอนรากถอนโคนทั้งในด้านระบอบการปกครองและวัฒนธรรมด้วยการปฏิวัติทางการเมืองและวัฒนธรรมจึงเกิดขึ้นพร้อมกัน ทำให้การพัฒนาในด้านวัฒนธรรมมีลักษณะเพื่อการต่อสู้อย่างชัดเจน และการพัฒนาสตรีถูกคาดหวังเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการปฏิวัติวัฒนธรรมใหม่ การตื่นตัวของตัวตนผู้หญิงที่ถูกเอวาร์ดเอเบรียบจึงเป็นกระแสหลักในช่วงเวลานี้ ความก้าวหน้าในด้านสำนึกและความกล้าหาญทางเศรษฐกิจทำให้การดิ้นรนของผู้หญิงจีนในสมัยนี้ขาดพื้นฐานทางสังคมมารองรับ บทบาทของผู้หญิงจึงยังคงอยู่ในกรอบดั้งเดิม

สภาพสังคมที่แตกต่างกันระหว่างไทยและจีนในช่วงรอยต่อที่สังคมเดิมกำลังเข้าสู่สังคมใหม่ เป็นสาเหตุที่ทำให้พัฒนาการตัวตนผู้หญิงปรากฏลักษณะที่ต่างกัน ภาพผู้หญิงที่สะท้อนออกมาโดยผ่านวรรณกรรมนักเขียนสตรี ทำให้เห็นถึงการพัฒนาของผู้หญิงในด้านความนึกคิดเป็นหลัก ซึ่งเป็นตัวชี้วัดระดับความทันสมัยของสังคมอย่างหนึ่ง